

Twée dorpjes in één Frans skigebied – werelden van verschil. *Jair Ferwerda* verbleef twee dagen in het mondaine Courchevel en skiede vervolgens naar Val Thorens, het ‘Salou van de wintersport’.

foto's Daan van der Velden

Courchevel

Inwoners 2.000 (in het hoogseizoen 40.000)

Duurste hotelkamer 35.000 euro per nacht (suite Airelles Palace)

Aantal skileraren Meer dan 1.000 (bijna alleen privéés)

Michelinsterren in Courchevel...

Ellen en Joop Vijn uit Haarlem komen al 25 jaar in Courchevel in de Franse Alpen. Zij hebben het dorp zien veranderen. „Het is overgenomen door de Russen. Die hebben het geld. In ons hotel bijvoorbeeld zitten alleen nog maar van die grote bodybuildertypes. De menukaart is zelfs in het Russisch.” Toch blijven Ellen en Joop terugkomen. „Het skigebied is fantastisch. Je kan hier tot heel laat in het jaar afdalingen maken, omdat het zo hoog ligt. En weet je wat het grote voordeel is? Vanuit je hotel sta je direct op de piste. Uren met die ski's op je nek lopen, daar hebben wij op onze leeftijd echt geen zin meer in.” Het echtpaar laat de euro's flink rollen in Courchevel. „Onze hotelkamer kost 900 euro per dag. Dat is best aan de prijs. Maar ik denk, wij moeten genieten! Al die mensen die maar sparen... Poeh, vreselijk! Nú moet het gebeuren, jongen!”

We dachten met moeder en dochter te maken te hebben, aan de bar van het sterrenrestaurant van de beroemde chef Pierre Gagnaire. Maar oeps, daar gingen wij de fout in, het waren kleindochter **Joy** en oma **Catherine Claret-Tournier**. De leeftijd van Catherine is het best bewaarde geheim van Courchevel. „Ik eet iedere week met mijn kleindochter in een sterrenrestaurant. Beetje kijken wat de concurrentie doet”, vertelt Catherine. De familie Claret-Tournier heeft recht van spreken. Zij bezitten 13 restaurants, 5 hotels en 2 nachtclubs in het mondaine skidorp. Hun bekendste etablissement is zonder twijfel pisterestaurant 'Le Cap Horn'. De fruits de mer wordt vers ingevlogen en op de kaart staan flessen Petrus van duizenden euro's. De clientèle bestaat voornamelijk uit rijke Russen, die vaak per privéjet of helikopter worden ingevlogen. Je hoort de dames dan ook niet klagen over de Oost-Europeanen. „Ze houden van het goede leven: skiën, wijn en echt goed eten. En dat alles mag ook nog wat kosten. Heerlijk toch?”

Nergens in de wereld zitten zoveel Michelinsterren geconcentreerd als in Courchevel. In totaal hebben zeven restaurants in het dorpje één of meer sterren. 'Le Bateau Ivre' van **chef Jean Pierre Jacob** is een begrip. Hij nam het familierestaurant over van zijn vader. „In de wintermaanden zit ik hier in Courchevel, maar in de zomer kook ik aan het meer van Bourget, zo'n 100 kilometer hier vandaan. Dat restaurant heeft ook twee Michelinsterren.” De concurrentie in Courchevel is in de drukke wintermaanden moordend. Jacob maakt zich niet druk. „Ik vertrouw op mijn creativiteit. Een van mijn vondsten is het combineren van oesters met foie gras. Eerst schrikken de mensen van zo'n idee, maar als ze het eenmaal geproefd hebben, blijven ze terugkomen.”

Hartsvriendinnen **Anna (links) en Mascha** uit Moskou komen al 15 jaar in Courchevel. „Het voelt als thuis komen. Alle Russen kennen elkaar. En dat is wel zo handig, ook voor de business.” Mascha heeft haar eigen galerie in Moskou en Anna drijft een fabriek in medicijnen. De dames komen normaal gesproken niet voor het skiën. „Dat is dit jaar anders. Zie je de twee skileraren die wij hebben? Dan wil je vanzelf wel de piste af. Haha.” In de avonduren duiken de Russische dames het wilde nachtleven in. „De feesten zijn fantastisch in Courchevel. Iedereen gaat helemaal los. Daar houden wij Russen van. Op het einde van de avond staan we met z'n allen op de tafels te dansen. Hoeveel geld wij dan uitgeven? Wat een onbeleefde vraag, over geld praat je niet. Maar laat ik het zo zeggen: wij gaan niet rijker terug naar Moskou.”

Voordat er geskied kan worden, controleert pistewacht **Roxanne Gormier** met haar team of alles wel in orde is. „Mocht het niet veilig zijn, dan sluiten wij de pistes.” Gedurende de dag skiet Roxanne door het gebied en helpt wintersporters die in problemen zijn geraakt. „Vaak onderschatten mensen de snelheid waarmee ze naar beneden gaan en verliezen ze de controle. In het hoogseizoen moet ik om de haverklap toeristen met allerlei kwetsuren naar beneden zien te krijgen. De meeste ongelukken gebeuren als mensen na de après-ski de laatste afdaling naar het hotel moeten maken.” Het werk van Roxanne is niet gespeend van de nodige Baywatch-achtige romantiek. „Ik zit in een team met allemaal mannen, dus de vergelijking met Pamela Anderson heb ik vaak genoeg gehoord.”

Courchevel heeft het kleinste en hoogste (2008 meter) vliegveld ter wereld. „En ook nog een van de moeilijkste om te landen”, vertelt verkeersleider **Yves Chapuis**. „Piloten moeten speciaal getraind zijn om hun toestel veilig aan de grond te krijgen.” Er landen uitsluitend privéjets en helikopters op Aéroport de Courchevel. „Veel mensen komen alleen om even te lunchen op de piste en vliegen daarna weer weg. Dat is heel normaal.” Chapuis heeft zo zijn vaste klanten. „De Russische ex-president Medvedev komt hier ieder jaar. En het is altijd een feest als oudvoetballer Zinedine Zidane langskomt. Dat is een ontzettend aardige man. Hij neemt altijd even een kijkje in de weerkerstoren.” Voor het geld hoeft je het niet te laten: voor 86 euro land je met je privéjet al op het landingsbaantje van monsieur Chapuis.

Val Thorens

Aantal inwoners 200 (in het hoogseizoen 23.000)

Duurste hotelkamer 1.337 euro per nacht (suite in Altupura)

Aantal skileraren 200 (meeste groepslessen)

...en technobeats in Val Thorens

Val Thorens is populair onder vriendengroepen, jaarclubjes en dispuutgenoten. **Emilie (rechts), Britt, Noor, Anne en Lisa** zijn vriendinnen uit Tilburg. De studentes hebben de hele nacht in de bus gezeten en staan nu in hun speciaal voor de vakantie gedrukte truitjes op de piste. „Wij gaan normaal gesproken altijd in de zomer met z'n allen op vakantie. Dit jaar zijn wij voor het eerst op wintersport. Het is maar een kort tripje, we blijven twee nachten en dan gaan we weer 16 uur met de bus terug naar Nederland.” De dames geven tijdens het weekendje skiën het meeste geld uit aan drank in de verschillende clubs en bars van 'Valtho', zoals zij het noemen. „Het is niet zo'n dure vakantie, hoor. De boodschappen hebben wij van thuis meegenomen, dus dat is alvast lekker goedkoop.”

In 1998 kwam **Arn Westen** aan in Val Thorens. Hij ging er niet meer weg. Inmiddels is hij samen met zijn Franse compagnon eigenaar van drie bars en twee restaurants. Le Monde is het feestcafé bij uitstek voor de Nederlanders. Tientallen shotjes worden op de bar gezet en in brand gestoken. „We willen hier het typische Hollandse après-skisfeertje creëren. Met veel hoempapamuziek, gezelligheid en drank.” Westen merkt dat de plaatselijke autoriteiten Val Thorens willen opstuwen in de vaart der volkeren. „Ze proberen het hier te upgraden met vijfsterren-hotels. Dat lukt aardig, maar de hoofdmoot van de appartementen in Val Thorens bestaat uit kleine hokken. Dan trek je dus het publiek dat voor de goedkope reisjes gaat. Dat imago hoeft van mij helemaal niet te veranderen, ik haal er prima omzetten mee.”

De Vlaming Lode Nolf is een populair man in Val Thorens. Hij is de baas van alle skileraren in het dorp. „Veel mensen hebben een bepaald beeld van een skileraar en verwachten dat wij meteen avances maken. Ik had ooit een groep van tien Nederlandse meiden onder mijn hoede en aan het einde van de week vroegen ze of ik ze echt zo lelijk vond. Ik had ze niet versierd.” Nolf is een grote vijand van 'de beunhazende' wintersportcrack. „Het gebeurt zo vaak, mensen die tips aannemen van vrienden of familie. 'Doe maar zoals ik het doe, het is hartstikke makkelijk'. Dan zie ik de problemen al aankomen. Of jongeren met stoere kroegpraat, dat ze wel even van de zwarte piste afaan. Daar komen serieuze ongelukken van. Ik raad iedereen aan: als je nog nooit op ski's hebt gestaan, neem alsjeblieft les.”

Als dispuutsgenootjes kwamen **Koen (links), Ad, Bas en Thomas uit Amsterdam** vele malen naar Val Thorens. Tegenwoordig hebben de dertigers goede banen, en besloten ze dit jaar nog een keer terug te gaan naar het dorp. „We waren bang dat we hier eigenlijk iets te oud voor zijn, maar als je van een beetje fanatiek skiën houdt, is er geen betere plek dan Val Thorens. Wij hebben een prachtig appartement geregeld met alle luxe. Echt niet meer die brakke studentikoze zooi van vroeger, daar zijn we wel klaar mee.” De heren hebben het dorp zien veranderen. „Het Courchevel-achtige is een beetje hiernaartoe gekomen. Er zijn meer clubs met dj's en ik zie tegenwoordig zelfs linnen op tafel. Nou, dat had je tien jaar geleden niet, hoor.”

Er gloort Neerlands hoop bij de Olympische Winterspelen van 2014 in het Russische Sotsji. En dan een keer niet op de schaats. **Marvin van Heek** woont al zijn hele leven in Val Thorens. Zijn Nederlandse vader en Franse moeder runnen een pizzeria in het dorpje. Van Heek komt uit voor Nederland bij een van de gevaarlijkste onderdelen in de skisport, de afdaling. „De concurrentie op dit onderdeel in Frankrijk is loodzwaar, daarom heb ik besloten voor de Nederlandse nationaliteit te kiezen.” Van Heek ziet veel kansen om te groeien als topsporter. „Het grote voordeel is dat ik hier iedere dag kan oefenen. Ik ben pas 19 jaar, in deze sport zijn de toppers pas op hun best rond hun 30ste. Ik kan dus nog wel even mee.”